

مقایسه سطح سرمی هموسیستئین در افراد مبتلا به سندروم تخمدان پلیکیستیک و طبیعی

فرناز سهرابوند (M.D.)^۱، مهناز لنگرانی (M.D.)^۲، بنفشه گلستان (Ph.D.)^۳، فدیه حق‌اللهی (M.Sc.)^۱، لیلا عسگرپور (M.D.)^۱، زهره بادامچی‌زاده (B.Sc.)^۱، معصومه معصومی (B.Sc.)^۱، ابراهیم جوادی^۱ (Ph.D.)^۱

۱- مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر (عج)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

۲- مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، بیمارستان دکتر شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

۳- گروه آمار حیاتی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: خانم‌های مبتلا به سندروم تخمدان پلیکیستیک (PCOS) دارای عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی به خصوص افزایش لیپوپروتئینها، فشار خون و هیپرأنسولینمی می‌باشند. افزایش هموسیستئین نیز ممکن است زمینه‌ساز ایجاد بیماری قلبی-عروقی در این افراد شود. این مطالعه با هدف بررسی و مقایسه سطح سرمی هموسیستئین در زنان ایرانی مبتلا و غیر مبتلا به PCOS انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه مورد-شاهدی، ۵۲ خانم ۲۰-۳۵ ساله مراجعه‌کننده به درمانگاه‌های ناباروری و زنان بیمارستان و لیعصر (عج) با معیارهای تشخیصی PCOS (معیار رتردام) به عنوان گروه مورد و ۱۰۴ خانم ۲۰-۳۵ ساله غیر مبتلا به PCOS فاقد بیماری کلیوی و دیابت، به عنوان گنترل وارد مطالعه شدند. برای اندازه‌گیری سطح هموسیستئین و برخی پارامترهای متابولیکی و آندوکرینی، نمونه خون ناشتا در روز دوم تا پنجم سیکل قاعدگی دریافت شد و میزان هموسیستئین، انسولین، اسید فولیک، تری گلیسرید، کلسترول و انواع لیپوپروتئینها در دو گروه اندازه‌گیری شد. روش آماری Shapiro-Wilks برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیر اصلی (هموسیستئین) و آزمون t برای مقایسه متغیرهای کمی در دو گروه به کار رفت. همبستگی ساده نیز به منظور بررسی ارتباط هموسیستئین و دیگر متغیرهای بیوشیمیایی در هر کدام از دو گروه استفاده شد و برای حذف اثر مخدوش‌کنندگی BMI و سن، از همبستگی جزئی استفاده گردید. همچنین از رگرسیون چندگانه پس از حذف مخدوش‌کنندگان، برای بررسی رابطه متغیر لگاریتم طبیعی هموسیستئین و فولات استفاده شد. $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

نتایج: سطح سرمی انسولین و فولات در گروه PCOS (به ترتیب $16.62 \pm 7.45 \muIU/ml$ و $37.84 \pm 4.37 ng/ml$) به طور معنی‌داری بالاتر از زنان گنترل (به ترتیب $12.04 \pm 4.23 \muIU/ml$ و $15.05 \pm 3.43 ng/ml$) بود ($p < 0.001$). سطح سرمی تری گلیسرید در گروه PCOS ($116.62 \pm 7.70 mg/dl$) به طور معنی‌داری بالاتر از زنان سالم ($88.00 \pm 5.02 mg/dl$) بود ($p = 0.01$). میانگین هموسیستئین در گروه PCOS ($55.3 \mumol/L$) در گروه زنان سالم ($40.7 \mumol/L$) و در گروه زنان سالم ($12.21 \pm 4.05 \mumol/L$) بود ($p = 0.057$). در بررسی رگرسیون چندگانه، تغییرات لگاریتم نپرین هموسیستئین بیشتر تحت تأثیر تغییرات فولات و FBS بود.

نتیجه‌گیری: هموسیستئین در بیماران PCOS با میزان اسید فولیک ارتباط مستقیم دارد؛ لذا با تجویز مناسب اسید فولیک، می‌توان در کاهش سطح هموسیستئین و کنترل عوارض قلبی-عروقی منسوب به آن اقدام نمود.

کلید واژگان: اسید فولیک، سندروم تخمدان پلیکیستیک، ناباروری، هموسیستئین.

مسئول مکاتبه: دکتر فرناز سهرابوند، مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر (عج)، بیمارستان و لیعصر (عج)، مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)، بلوار کشاورز، کد پستی: ۱۴۱۹۶، تهران، ایران.

پست الکترونیک: fsohrabvand@yahoo.com

دربافت: ۸۷/۷/۱۴ پذیرش: ۸۷/۷/۲۱